

[Patursson.]

de maa udføres med Statsstøtte. Og saa skriver Lagtinget en Veksel paa Statskassen, der ikke honoreres, eller rettere sagt: Lagtinget ansøger saa Bevillingsmyndighederne om, at Staten yder det nødvendige Bidrag til Læmoler eller andre Forbedringer i vedkommende Bygders Landingssteder; Tiden gaar, Aar efter Aar, men der sker intet, og Befolkningen — ja, hvad gør den, den maa forlade sin hjemlige Rede.

Vi er faktisk nu kommet til et Punkt, hvor den færøske Befolkning i vore Udbygder paa Grund af Levevilkaarene i disse af Naturen med Hensyn til Landingsforhold saa karrigt udstyrede Pladser begynder at udvandre, fordi der fra offentlig Side intet foretages, for at ogsaa disse Bygder kan følge med Tiden og Udviklingen. Færøerne har ikke Raad til dette. Færøerne har absolut ikke Raad til, at vor haardføre, intelligente og stræbsomme Udbygdsbefolkning skal forlade sin Hjemstavn og lægge denne helt eller halvvejs øde for at friste Tilværelsen i de større Handelsbygder. Vort Land er ringe af Omfang, kun 24 Kvadratmil. Det gælder om, at alle Dele af vore Øer beholder deres Befolkning jævnest muligt fordelt over dette Fladeareal, saaledes som det har været beboet fra ældgammel Tid. At lægge nogen Del af dette Areal øde vil betyde en Værdinedsættelse af vor Nationalformue og en Tilbagegang i den færøske Landhusholdning, som vort lille Samfund ikke kan være tjent med. Vi kan standse den paabegyndte Udflytning fra Udbygderne, hvis vi kommer disse til Hjælp. Er der noget, der karakteriserer Færingerne, saa er det Stedkærlighed. Færingerne er et ældgammelt Bondefolk; kun af yderst tvingende Grunde flytter Færingen fra det Sted, hvor han er barnefødt, til en fremmed Plads. Denne Egenskab er værdifuld i en Tid som vor, og den bør vi beskærme i størst mulig Grad. Vi kan dette. Vi kan bistaa saavel de større Bygder som de mindre Udbygder med Hjælp til Forbedring af de stedlige Levevilkaar, om vi ved offentlige Tilskud gør Levevilkaarene for disse mere tidssvarende, end Tilfældet nu er. Og dette kan opnaas ved dette Forslags Fremme i Forbindelse med nogen Støtte fra anden Side, passende Finans-

lovbevillinger, Kommunebidrag og personlige Bidrag. Jeg vil derfor saa indtrængende, som jeg formaar, anmode dette høje Ting om at gennemføre det af mig forelagte Forslag. Jeg vil gentage det, som jeg begyndte min Tale med: Færøerne kan ikke være tjent med sit nuværende minimale Lagtingsbudget. Hvor vi ser os omkring i vore Nabolande: Island, Shetland, Ørkneyøerne, Norge — for ikke at tale om hernede i Kongeriget —, staar vore offentlige Foranstaltninger langt tilbage for de øvrige Samfunds. Der maa nu handles med Kraft, og der maa handles hurtigt, for at vi snarest ske kan kan indhente det forsømte.

Jeg føler mig ganske forvisset om, at hvis dette Lovforslag gennemføres, og Færøernes Lagting faar uindskrænket Raadighed over de heraf flydende Indtægter, saa vil den Sparsommelighedsfølelse og den Betænksomhed, Færingerne er i Besiddelse af, udvirke, at Lagtinget derefter vil blive i Stand til, i Forbindelse med andre Midler, at bidrage til lykkelig Gennemførelse af disse overordentlig paatrængende lokale færøske Opgaver, der endnu venter paa deres Løsning.

Den højtærede Justitsminister udtalte, at det ikke gik an, at Færingerne byggede deres økonomiske Trivsel i det hele paa et Lotteri. Jeg er for saa vidt enig med Justitsministeren i, at vi ikke skal bygge vor Udvikling, vor økonomiske Trivsel alene paa et Lotteri — det har heller aldrig været Meningen. Thi selv om vi faar en betydelig Sum, saa vil den alligevel blive alt for lille, den vil ikke kunne forslaa. Vi maa ogsaa ad andre Veje skaffe Midler. Jeg kan slet ikke indse, at Midler, fremskaffede ved et Lotteri, skulde være mindre — ja, jeg ved ikke, hvorledes jeg skal udtrykke det: mindre hæderlige at anvende paa Færøernes Opkomst end til det, hvortil de anvendes hernede i Kongeriget. Lotteriets Midler anvendes vel i Statshusholdningen hernede, og naar det kan ske, maa de vel ogsaa kunne anvendes i Færøernes Husholdning. Jeg synes heller ikke, man kan sammenligne os med Monte Carlo, fordi vi fik et Lotteri med 12 000 Lodder, et Lotteri, der faar en Bevilling paa 12 Aar.

Det kan ikke blive ved at gaa, som